

Sygn. akt V Pz 2/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim

w składzie następującym :

Przewodniczący: SO Beata Łapińska

Sędziowie: SO Magdalena Marczyńska

SR (del.) Marzena Foltyn-Banaszczyk (spr.)

Protokolant: Iwona Jasińska

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. S.

przeciwko Firmie (...) Spółce z ograniczona odpowiedzialnością w T.

o ustalenie istnienia stosunku pracy

na skutek zażalenia powoda D. S.

na postanowienie Sądu Rejonowego Sądu Pracy w Tomaszowie Maz. z dnia 27 listopada 2014 roku, sygn. akt IV P 109/14

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 27 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy w Tomaszowie Maz. na podstawie art. 117§ 5 k.p.c. oddalił wniosek powódki o przyznanie pełnomocnika z urzędu. W uzasadnieniu Sąd podniósł, iż powódka nie posiada własnych dochodów, jednakże dochód w rodzinie wynosi około 3.000 złotych netto, koszty pełnomocnictwa w sprawie zaś wynoszą 60,00 złotych. Ponadto brak jest przesłanki wskazanej w art. 117 § 5 k.p.c., gdyż sprawa nie należy do skomplikowanych, a powódka jak wskazują dotychczasowe jej działania jest w stanie samodzielnie reprezentować przed sądem swoje interesy.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła powódka odnosząc się do wysokości uzyskiwanych przez rodzinę dochodów oraz sytuacji rodzinnej.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Zażalenie powódki okazało się nieuzasadnione, a argumentacja w nim przedstawiona nie mogła ostatecznie zmierzać do weryfikacji zaskarżonego postanowienia.

Stosownie do treści art. 117 § 1 k.p.c. strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Art. 117¹ § 1 k.p.c. stanowi natomiast, że osoba fizyczna

dołącza do wniosku o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oświadczenie obejmujące szczegółowe dane o swoim stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania.

W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostaje, iż powódka korzysta z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych. Nie mniej konieczną przesłanką ustanowienia adwokata (radcy prawnego) dla strony zwolnionej od kosztów sądowych oprócz wykazania, że nie może ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i rodziny oraz – jak słusznie podkreśla Sąd Rejonowy - stanowi potrzeba jego udziału w sprawie (art. 177 § 5 k.p.c.). Udział adwokata (radcy prawnego) w sprawie będzie zazwyczaj potrzebny wtedy, gdy strona wnosząca o jego ustanowienie jest nieporadna, ma trudności z samodzielnym podejmowaniem czynności procesowych albo gdy sprawa jest skomplikowana pod względem faktycznym lub prawnym. Chodzi bowiem o zapewnienie pomocy prawnej osobie, która jest osobą z powodu zdrowia czy sytuacji życiowej, wyjątkowo nieporadną, a sprawa należy do tak skomplikowanych, że bez udziału pełnomocnika profesjonalnego doszłoby do faktycznego braku możliwości realizowania swojego prawa do sądu przez stronę. Nieporadność stanowi przy tym sytuację wyjątkową, która może się wiązać z właściwościami fizycznymi (wiek, stan zdrowia, sprawność poszczególnych narządów zmysłów), psychicznymi (stopień sprawności umysłowej, zaradność lub nieporadność) oraz intelektualnymi (stopień inteligencji ogólnej, wiedza w dziedzinie stanowiącej przedmiot sprawy) podmiotu postępowania. Natomiast brak jest podstaw do przyjęcia nieporadności osoby, gdy przebieg postępowania wykazuje na jej orientację co do meritum sprawy, aktywne uczestnictwo w postępowaniu i brak występowania okoliczności, które utrudniałyby mu podjęcie skutecznej ochrony swoich praw.

W przedmiotowej sprawie powołana w ww. przepisie przesłanka nie została spełniona. Powódka od początku składała do Sądu własnoręcznie napisane pisma procesowe, w których przedstawiała w sposób logiczny stan faktyczny sprawy, swoje twierdzenia oraz roszczenia. Również na rozprawie sądowej osobiście przedstawiała swoje stanowisko i składała wnioski. Powódki nie można zatem – jak wynika z przytoczonych faktów- w żadnym wypadku nazwać osobą nieporadną. Powódka przy tym nie powoływała się na takie okoliczności. Zarówno we wniosku o ustanowienie pełnomocnika, jak i w zażaleniu, jedyną okolicznością podnoszoną jako uzasadniającą wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu wskazywała na swoją sytuację rodzinną i majątkową. Trudna sytuacja majątkowa strony nie stanowi zaś automatycznej podstawy do uwzględnienia wniosku powódki, skoro sama jest w stanie zapewnić obronę swoich interesów w sprawie. Zarówno bowiem okoliczności dotyczące samej powódki, jak i okoliczności sprawy, na danym etapie nie uzasadniają potrzeby ustanowienia pełnomocnika z urzędu w rozumieniu art. 117 § 5 k.p.c.

Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny sytuacji powódki.

W razie zaś zmiany sytuacji powódki czy stanu sprawy, gdy zaistnieją podstawy do ustanowienia pełnomocnika z urzędu, Sąd może ustanowić takiego pełnomocnika w każdym czasie.

Biorąc powyższe pod uwagę, że Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c. oddalił zażalenie jako bezzasadne.